

Og jeg kunne godt tænke mig at vide, hvad menighedsrådenes kompetente organer mener om forslaget, men det får vi selvfølgelig at vide i løbet af nogle måneder, for forslaget skal jo ikke gøres færdigt lige her og nu, og så hører vi vel også fra dem.

Men én ting, som jeg er lidt ked af er taget ud, er det med fristerne, men det er der vel en forklaring på, for der stod jo klart i loven, hvad fristerne var for alle de forskellige ting.

Nu bliver det altså lagt over til kirkeministeren, således at han bare kan gøre det, om ikke som det passer ham, så i hvert fald som han finder det mest praktisk. Men jeg synes, man lige så godt kunne have de ting stående direkte i loven.

Med hensyn til de budgetsamråd, der omtales i forslaget, har vi i hvert fald i det provsti, jeg bor i, et sådant. Jeg sidder ikke selv i det, men dér har man altså årlige budgetsamrådsmøder, hvor man sætter sig sammen og laver budgetterne og siger: Så får du det i år, og så får jeg det næste år.

Og jeg vil godt sige som min uforbeholdne mening om det, at det var altså noget, der skete i forbindelse med kommunalreformen i 1970, hvor man indførte den fælles kirkeskatteprocent, og det er måske ikke det sundeste princip, for jeg kender da enkelte menighedsråd, der har fået kæmpeprojekter igennem, som ikke ville have været så ambitiøse, hvis de var blevet fastholdt på en kirkeskatteprocent inden for deres eget lokale område.

Og med den moderne edb-teknik, vi har i dag, er der intet i vejen for, at man i realiteten kunne have afvigende kirkeskatteprocenter, hvis det var det, man ville, for man ved jo nøjagtigt, hvem der bor i de forskellige sogne. Men nu er der altså en fælles kirkeskatteprocent – med det til følge, at en række store projekter er kommet igennem, og dér vil jeg også nævne noget, som forslaget ikke decideret berører, og det er de store midler, som stiftsmidlerne osv. udgør, for de er altså med til at bære ved til bålet med hensyn til at sætte en masse projekter i gang, for jeg har det indtryk, at stiftsøvrighederne gerne vil låne nogle af disse midler ud.

Men jeg vil også sige, at jeg måske på et tidspunkt kunne tænke mig at rejse en forespørgselsdebat både om kirkens forhold i almindelighed og om dens økonomi, for når man ser på, hvad der ellers rejses af forespørgselsdebatter i dette Ting, er det et spørgsmål, om en lang række aktuelle ting inden for folkekirken ikke også kunne bære en forespørgselsdebat.

Men når det så er sagt, vil jeg om forslaget her blot sige, at hvis V og K ellers lever op til det, de siger fra talerstolen, og det gør det jo ikke altid, men hvis de nu gør det i dette tilfælde, og da SF også er dybt betænkelig ved forslaget, og da vi heller ikke er vildt begejstrede for det, kunne det jo tyde på, at vi enten må have forslaget lavet afgørende om eller have lavet et helt nyt forslag. Men det finder vi ud af. Nu får vi jo forslaget i udvalget, og så prøver vi at se på det dér.

Men indtil videre er vi i Dansk Folkeparti lidt kølige over for lovforslaget.

Kirkeministeren (Ole Vig Jensen):

Jeg skal indlede med at takke de ordførere, som har givet lovforslaget en rimelig velvillig behandling, og jeg har hæftet mig ved, at der hos en række ordførere i hvert fald er enighed om intentionerne i forslaget, og det er altid et godt udgangspunkt for at drøfte mulige ændringer af forslaget mere detaljeret, og det er jeg selvfølgelig åben over for. Det er jo derfor, vi behandler forslaget i Folketinget.

Jeg vil i dag afholde mig fra at gå ind i en debat om de mere ideologiske og principielle spørgsmål, som er rejst om forhold, der for så vidt ligger uden for dette lovforslag – det kan vi måske få lejlighed til en anden gang – men skal give nogle kommentarer til nogle af de synspunkter, der har været fremme, og jeg skal ikke fralægge mig ansvaret for noget, som er arvegods, for ansvaret er mit.

Men forslaget har jo en fortid, og jeg forstod, at den fortid måske bekymrer en tidligere kirkeminister, nemlig hr. Torben Rechendorff, som i sin tid gav tilslutning til, at der blev igangsat et udvalgsarbejde med henblik på udredning af spørgsmål, som Folketinget på det tidspunkt ikke var ganske klar til at tage stilling til.

Jeg har forstået, at det var Folketingets ønske, og så fanger bordet naturligvis i den forstand, at så kommer et udvalg med en række anbefalinger, som det er enigt om, og som der i øvrigt i den høringsproces, der også har fundet sted, er en overvejende positiv tilslutning til, og så er det jo ikke muligt her i Folketinget at fortryde med tilbagevirkende kraft. Det har vi oplevet så tit.

Og nu foreligger der altså et udvalgsarbejde, hvor der er en række anbefalinger, som jeg med den forhistorie, der har været, synes at jeg med rimelighed skulle følge op, og det har jeg gjort.

Jeg vil til gengæld give tilslutning til dem, der har sagt – og det er næsten alle og hr. Torben